

[Indenrigsministeren]

så sætte aktiviteten op. Men vi bliver nødt til at sige, at det er ligesom nogle vægtskåle, der hænger på en vægt. Vi skal have dette med uændret aktivitetsniveau med uændret skat til at gå op, og det er i virkeligheden en meget svær balancekunst, som altså har kunnet lykkes i hvert fald forrige år. Det er lige knap lykkedes i år, men vi håber, at det kan lade sig gøre.

Når vi siger, at kommunerne ikke må sætte skatten ned, betyder det, at det må de gerne inden for den målsætning, vi har, men så er det til gengæld nødvendigt, at de sparer op på deres budgetter et nøjagtigt tilsvarende beløb, for ellers øger de faktisk aktiviteten, og det altså ikke meningen. Hvis kommuner føler anledning til at være mere, hvad skal vi sige, ekstravagante, må de have tiltro til, at nogle andre kommuner vil være det modsatte, ellers kan vi ikke få målsætningen til at gå op. Og målsætningen er overordentlig vigtig, som hr. Steffensen sagde, for regeringens almindelige økonomiske politik.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne stille indenrigsministern et spørgsmål, som jeg ikke havde lejlighed til at stille i første omgang. Det lyder: hvad vil regeringen gøre om godt et år, når beskæringen af bloktilskuddene vil komme til at ske så langt, at der bliver kommuner, der ikke længere får en krone i bloktilskud? Vil ministeren da føre sin tankegang videre og lade de kommuner betale bloktilskud til staten, eller vil ministeren derefter nøjes med at beskære bloktilskuddene hos de kommuner, der stadig væk får lidt bloktilskud?

Det lyder som et teoretisk spørgsmål, men det bliver i løbet af halvandet år et aktuelt spørgsmål med de tilkendegivelser, regeringen er kommet med. Derfor er spørgsmålet: forestiller ministeren sig, at der fra de kommuner skal ske en indbetaling netto af bloktilskud til staten?

Når ministeren siger, at den økonomiske genopretning er slået så stærkt igennem i kommunerne, og at det er kommet så pludseligt, at det er nødvendigt i november måned at fremsætte et forslag om at indkræve 4.500 mill. kr. fra kommunerne, gælder det så også de kommuner, hvis indtægtsstigning hos borgerne ligger klart under landsgennemsnittet? Gælder det Københavns kommune, som vi

har været så meget inde på i dag, ikke fordi det er Københavns kommune, men fordi det er en kommune i ganske særlige vanskeligheder? Gælder det også disse kommuner?

Jeg vil godt spørge indenrigsministeren, om hun vil oplyse her over for folketetinget, hvad ministeriets beregninger om Københavns kommunes særlige såkaldte konjunkturbetingede overskud viser, hvad indenrigsministeriet har beregnet om Københavns kommunes økonomi i 1985 i forhold til lovforslaget her.

Jeg vil også bede om indenrigsministerens kommentar til min oplysning om, at 2 mill. kr. hentes fra primærkommunerne under henvisning til, at hvis de havde ladet være med at nedsætte deres grundskyldpromiller, havde de haft 200 mill. kr. mere i kassen. Er den oplysning ikke korrekt?

Jeg vil også godt spørge indenrigsministeren, om ikke det er korrekt, at de kommuner, der ikke er i stand til at betale deres gæld til staten i 1985, skønnes at få en gæld på 1.300 mill. kr., som med tillæg af 10 pct. rente er 1.430 mill. kr., som de skal begynde deres budgetlægning for 1986 med.

Og så vil jeg godt spørge indenrigsministeren: hvad er årsagen til, at der ikke i lovforslaget står et ord om, at der er en gæld på 1.300 mill. kr. for 60 navngivne kommuner? Indenrigsministeriet ved, hvilke kommuner der er tale om, hvilke beløb der er tale om, men har ikke fundet, at det skulle oplyses over for folketetinget i forbindelse med førstebehandlingen. Det er ganske usædvanligt, at indenrigsministeriets bemærkninger og bilag er så mangelfulde, som de er i dette tilfælde. Hver gang vi har talt om ændringer i bloktilskud eller andet, har der ligget udførlige beskrivelser for hver eneste kommune af de samlede virkninger. Her har vi fået at vide, hvad et antal kommuner skal af med, men vi har ikke fået den oplysning, hvad et antal kommuner ikke er i stand til at betale, og hvem det drejer sig om, og det er en klar mangel ved lovforslaget. Indenrigsministeriet og indenrigsministeren ved det. De kommunale organisationer ved det. Halvdelen af landets kommuner har i forvejen de oplysninger, men folketetinget har ikke fået dem ved førstebehandlingen.

Og så vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til indenrigsministeren: kan det passe, at man ikke tager særlig hårdt fat ved de svage